

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Σεβρίου 1901. Ὅρεϊλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγράψωσιν συνδρομηταὶ νὰ παραστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ἔκθεσις τῆς Διόρισσας εἰς τὴν προεδρίαν τοιμαζέται νὰ μεταβῇ ἡ Α. Γ. ὁ Διάδοχος εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀναδιώσεως τῆς Θεσσαλίας μετὰ τὴν ὑπο τοῦ ἔχθρου ἐκένωσιν, ἀλλὰ καὶ τεκμηρίων ὅτι ἡ πολυπαθὴς αὕτη χώρα περικλείει εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἀνεκτίμητον γεωργικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν πλοῦτον, ἀνεκμεταλλεῦτον ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε. Κληταὶ δὲ νῦν νὰ παραστῇ ἐκεῖ ὁ Διάδοχος καὶ κηρύξῃ προσωπικῶς τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκθέσεως καὶ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ προσδότη εἰς αὐτὴν μεγαλειτέραν σπουδαιότητα, καὶ ὑποδαύσῃ τὸ ενδιαφέρον ὄλων ἐκείνων οἵτινες δύνανται νὰ συντελέσωσι κατὰ τι εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν πρόοδον τῆς Θεσσαλίας· εἶναι εὐριστόν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἀνεπτύχθη ὁ ζῆλος ὁ γεωργικὸς καὶ καταβάλλεται σχετικὴ ἐργασία τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα θὰ ὦσι πάντως εὐνοϊκὰ καὶ θὰ πολλαπλασιάσωσι τὰς παραγωγικὰς τοῦ τόπου δυνάμεις. Ἡ γεωργία εἶναι ἡ κυριώτερη πλουτολογικὴ πηγὴ ἐκάστου ἔθνους καὶ ἡ συντελοῦσα εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν. Εἰς τὰ Κράτη εἰς τὰ ὁποία ἀνεπτύχθη ἡ γεωργία δὲν παρατηρεῖται παρὰ τῷ λαῷ καὶ ταῖς ἐργατικαῖς τάξεσιν ἀπορία. Ἐν Ἑλλάδι δὲν παρατηρεῖται, οἷα καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη, ἀπορία τῶν ἐργατικῶν τάξεων· ἀλλὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι ἀπόρροια τῆ φυσικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως καὶ τῆς ἰδιαίτης τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν κλίσεως. Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον προστεθῇ καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ καλλιέργεια καὶ βελτιώσεις θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἴσως καὶ αἱ ἀποφασιστοὶ ἐπαρχίαί τῆς καταδίκης ἧτις κατ' ἐξῆς ἐπιτίμονται εἰς αὐτὰς ἐκ τῆς προβλεπομένης καταστροφῆς τῆς ἐσοδείας αὐτῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καταστροφὴ τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὸν περνοσπόρον μετατρέχεται ἄλλως δια τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν δὲν δύνανται ὅμως τοῦτο νὰ ἐκληφθῇ ὡς μέσον ἀναπληρῶν τὴν ἐπελθούσαν καταστροφὴν.

Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κτηνοτροφικὴ ἔκθεσις τοῦ Ἀργεῖος καταπληρικῶς ἐπιδράσεν εἰς τὰς περίξ ἐπαρχίας καὶ ἀγῶν συνάπτεται περὶ βελτιώσεως τῶν κτηνῶν· ἡ δὲ ἔκθεσις τῆς Διόρισσας ἔχει μεγαλειτέραν σπουδαιότητα καὶ θὰ ἐξεγείρῃ τὴν προσοχὴν ἐκείνων οἵτινες ἀναπαύονται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε πατριαρχικά συστήματα· ἔλλειπει μόνον ἡ διάθεσις κεφαλαίων πρὸς βελτιώσιν τῆς γεωργίας, τοῦθ' ὅπερ τὰ μέγιστα συντελεῖ εἰς τὴν παρακώλυσιν πάσης προόδου καὶ βελτιώσεως. Μέχρι τοῦδε ἐλάχιστοι κεφαλαιοῦχοι ἐσκέφθησαν νὰ ζητήσωσι κέρδος διὰ τὰ κεφάλαια αὐτῶν εἰς τὴν γεωργίαν· ὡς ἐκ τούτου ἡ μικρὰ ἀνακούφισις ἧτις παρέχεται εἰς τὴν γεωργίαν προέρχεται μόνον ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἧτις δανείζει εἰς τοὺς καλλιεργητὰς χρήματα μὲ τόκον σχετικῶς μέτριον.

Ἡ ἀνακούφισις αὕτη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συντελέσῃ εἰς μεγάλα πράγματα. ἔὰν ὅμως ἐξακολουθήσῃ ἡ παρατηρουμένη καὶ ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἐνθάρρυνσις πρὸς τὴν γεωργίαν, ληφθῶσι δὲ ἐν ταυτῇ καὶ νομοθετικὰ μέτρα ἐξαρπάζοντα τοὺς κεφαλαιοῦχους κατὰ πάσης ἰδιοτελείας καὶ κακοβουλίας τῶν καλλιεργητῶν θὰ τραπῶσι μόνον τὰ κεφάλαια πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Γεωργίας. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Διαδόχου ὅπως παρενεσθῇ ἐν Διόρισσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαταστάσεων εἶναι τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Ὑψηλοῦ αὐτοῦ ενδιαφέροντος. Ἰσως ὅταν εἰσέλθῃ εἰς Διόρισσαν καὶ ἀντικρίσῃ τὰς κοιλάδας τῆς Θεσσαλίας ὁρσιεργαί εἰς αὐτὴν ἡ ἀκρότης τῶν τηλεθόλων, διαδράμῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ φρικτίσις ἐπὶ τῇ ἀναμνησὶ τῶν γεγονότων τοῦ 1897· ἀλλὰ θὰ συντελέσῃ καὶ πρὸς ἐδράσειν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰτήματος τῆς ἐξαλείψεως τῆς λυπηρᾶς ἐκείνης ἀναμνήσεως, ἧτις δὲν ἐκτοπίζεται ἄλλως ἢ μόνον διὰ τῆς εἰρηνικῆς ἐργασίας τῆς προστασίας τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν δυνάμεων, τῆς πολλαπλασιασέως τοῦ παραγωγικοῦ πλοῦτος. Ὅταν ταῦτα ἐπιτελεσθῶσι καὶ συμβῇ δίστη καὶ ἡ διοικητικὴ μεταρρύθμισις, ἡ δὲ κωμικὴ σήμερον, τότε τὸ ἔθνος δύναιται νὰ συνεχίσῃ καλὴν, εὐκαιρίαν διδομένην, τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸς προστασίαν τῶν ταλαιπωρουμένων καὶ δυναστευμένων ἀδελφῶν αὐτοῦ.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

26 Αυγούστου 1900

Τὰ κοινωνικά μας ἔρσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώθη νὰ γίνωσιν αἱ ἐκλογαὶ τῆς ἐφορίας τῶν σχολείων καὶ τοῦτο ἐνεκα διαφορίας τῶν μελῶν τῆς κοινότητος. Οἱ μὲν θέλουσι νὰ ἐνεργηθῶσιν αὐταὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, οἱ δὲ ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε, τοῦτέστι νὰ τρέχῃ ὁ μουχτάρης εἰς τοὺς δρόμους καὶ νὰ περισυλλέγῃ ὑπογραφὰς διὰ τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα ὑποκειμενον. Οἱ θέλοντες τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν ἀνεφέρθησαν εἰς τὸ Οἰκουμένικον Πατριαρχεῖον ὑπὲρ διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ἰουλίου ἐ. ε. ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν ἐξάρχον παραγγέλλει αὐτὸν ἵνα τοῦ λοιποῦ αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργηθῶσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὁ ἐξάρχος ὅμως συμπαθὼν πρὸς τοὺς μὲν θελοντας τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας ἀπέκρυψε τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν καὶ δὲν θὰ ἐλάμβανον γινώσκιν οἱ ἀντίθετοι ἂν δὲν εἰδοποιούντο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Συνεπεία τῆς ἀποκρυφείας ταύτης καυγὰς ἔλαβε χώραν μετὰ τοῦ λίαν ζωηροῦ νεανίου Δημάρχου καὶ Ἐξάρχου, ἐν ἐνώπιον τοῦ Κατὴ μάλιστα ἐξυβρίσις καπιλικώτατα καὶ θὰ τοῦ εἶχε βγάλλῃ καὶ τὰ γένεια ἂν δὲν τοὺς ἐχώριζαν. Κατόπιν τοῦ ἐπεισοδίου τούτου ἠναγκάσθη ὁ ἐξάρχος νὰ ἀναγνώσῃ δημοσίᾳ πρὸς τοὺς κατοίκους τὴν Πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν πάλιν αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἔγιναν. Διὰ νὰ ἐξαναγκάσῃ δὲ οἱ ἀντίθετοι τὸν ἐξάρχον ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ἐκλογὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας συντάξαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Καίμακαμην, δι' ἧς παρεκάλουν αὐτὸν νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ κοινοτικά καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν διαχείρισιν τῶν κληροδοτημάτων, νὰ κλεισθῶν τὰ σχολεῖα καὶ νὰ παυθῶν καὶ οἱ ἱατροί, διὰ νὰ πληρωθῶν ἐξ αὐτῶν τὰ βασιλικά δοσέματα· εὐτυχῶς ὅμως ὀλίγιστοι ὑπέγραψαν τὴν περίπτυστον αὐτὴν

ἀναφορὰν ἧτις ἐνεκα τούτου, ἴσως καὶ ἕνεκα μεταμελείας τῶν πρωτοργατῶν δὲν ἐπεδόθη εἰς τὸν Καίμακαμην Φαντασθῆτε ποῦ ἐφθάσαμεν! Ποῖος ὁ πρωτοκολλητικὸς τοὺς τούρκους, βλέπει τραπεζία ἀπ' ἐδῶ, μπερτάσα ἀπ' ἐκεῖ. Ὁ Θεὸς ὅμως νὰ βῇ νὰ γένηται νὰ μὴ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ αὐτῆς τὴν αἰὶν κατὰστατον.

— Ἡ εἰκοσιπενταετία τοῦ Σουλτάνου ἐορτάσθη μετὰ πάσης ἐπισιμότητος, ὁδολογία ἐγένετο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦ δὲ ἐσπέρως ἐνωταγωγηθῆσαν τὰ φοροτὰ τὰ ὀγκύα κατὰ στήματα καὶ μερικαὶ οἰκισαίως καὶ το Κιθωνοστάσιον τῆς ἁγίας Παρθενότητος. Διὰ δὲ τουρκανάκατοι ἐκτός τῆς φωταφῆς ὕψιστον εἰς τὰ σπῆτια τῶν καὶ ὀθωμαν καὶ σημαίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς ἔγινον καὶ τρεῖς πρῶται Τουρκοπολῶν, ὧν εἰς γένεσις ἐνέχουσιν οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν ὀκλάδων καφε ζακχάρως καὶ ἄλλων δώρων. Ἰσως ὁ Μπέμπας μᾶς τὰ περιστότερα ὥρ — αἱ ζαχαίαι — ἡ εὐκαιρία τούτη ἐδωκὼν καὶ ἐπῆρα ἡ Α. Α. ὡς ἄγης, ὁ ζαπτιέ γιουσμπάγης, πῆ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν ἐπέριμενε προφίτιον ὁ σὺλτάνος, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐμείνεν εἰς τὸ ἴδιον νὰ ἔπαιεν δὲ καὶ τὴν ἀλθίαν τοῦ ἔθους ὁ προφίτιος καὶ μετὰ τὸ παραπάνω δισκίει ὁ μὲν ὅτις εἰργάσθη καὶ ἐκαθάρισε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κομποῖα στοιχείων· ἐφετῶς γὰρ τῶν αὐτῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ Ἀβδὺλ ἂν ἐπὶ αὐτῇ σκιά ληστού δὲ φά τῇ εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Μ. τσόδου.

ΕΚ ΚΑΡΒΑΣΑΡΑ

Μεγαλοπρεπὴς ἡ ἐορτάσθη ἐν αὐτῇ τῇ 25ῃ ἐπέτειος τῆς εἰς τὸν θάνατον ἀναρνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν γέννη ἑταίμῃσιν καὶ πολυψῶν πικρὰν ὁποῦ ἐνοῦ τῆς Τουρκίας Κ. Ζ. μ. φανὸν καὶ παρατῶν ἐνταῦθα πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἀπὸ πρῶτας τὰς Σ. θάτου τῆς 19 Α. γούστου ὁ ὑποπρῆξος διατελέσας καταλλῶως καὶ σημασιοτολίας τὸ πρῶτον κατὰστατον ἐδίδετο τὰς συγκακοιτηρίους εὐχὰς καὶ ἐπισκέψεις τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τῶν προκρίτων τῆς πόλεως καὶ ἀπάντων τῶν κατοικούντων καὶ ἐνδρακμένων ἐνταῦθα Ὀθωμανῶν ὑψηλῶν. Τὴν ἐσπέραν δὲ ἄπαντα τὰ καταστήματα καὶ πλῆθια τὰ ἔκδοτα εἰς Ὀθωμανοὺς ὑψηλοὺς μεγαλοπρεπῶς ἐφωταγωγηθῆσαν. Ἐξόχως δὲ μαγικὸν θέαμα παύσατο ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἐσπέρας τὸ ἐνταῦθα πορτενικὸν κατὰστατον τὸ ὁποῖον, κείμενον ἐν κεντρικῇ θέσει, εἶχε φωταγωγηθῆναι πολυαριθμωτάτων φανῶν καὶ βγγαλικῶν φῶτων κατὰ τὴν δ' αὐτοῦ μουσικὴν ἐπὶ τὰς διαφορὰς ἐμβατήρια.

Παρὰ δὲ τοῦ κ. ὑποπροξένου Κιζίτμ. ἐδόθη τὴν ἐσπέραν πλουσιώτατον γάμμα εἰς ὁ παρὰ κάθισαν ἄπαντες οἱ Ὀθωμανοὶ ὑψηλοὶ καὶ τίτες τῶν προκρίτων τῆς πόλεως μᾶς κατ' ὁ πολυλαὶ προπύσεις καὶ ζητωκοιταὶ ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐλέχθησαν· μετ' ὁ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἀπῆλθον καταγοητευμένοι ἐκ τῶν μεγάλων περιποιήσεων, δι' ἡ πινυθμοιολογούμενη εὐγένεια τοῦ κ. ὑποπροξένου ἐπεδοφίλευσαν. Ὡς ἐπισφράγις δὲ τῆς ἐορτῆς ἐπῆρθε τὸ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν δοθὲν πολυτελὲς

Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν βασιλεῖ.

— Κύριος μεσηλὶς ἐξ Ἡπείρου καλῆς κοινωνικῆς τάξεως καὶ γνωστῆς οἰκογενείας ζητεῖ καλὸν δωμάτιον παρὰ σεβαστῇ οἰκογενείᾳ ὅπως διαμένῃ ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐν αὐτῇ διατρέφεται τὴν μεσημβρίαν ἢ τὴν ἐσπέραν. Διευθύνει Δεδωρεὺς poste restante.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΑΣ», ΕΝ ΛΑΡΙΣΣῃ

(ἐνταῦ πλῆρες Δικαστηρίων)

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσσει, ὃ ἐκ Ζαγορίου πασιγνώ-

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Σύντομος ἱστορικὴ περιγραφή τῆς
ιεράς μητροπόλεως Παραμυθίας
ὑπὸ Ν. Γ. Μυστακίδου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ἡ Φωτικὴ, ἐν ἣ διαλαμψεν ὁ σοφὸς Διάδοχος, ὅστις οὐ μόνον φιλοσοφικὰ ἐγώριζεν ἀλλὰ καὶ μαθηματικὰς ἐπιστήμας, κτισθεῖσα ὑπὸ Φωτίου ἦν πόλις αὐτονομὸς καὶ μάλιστα μία τῶν λαμπροτέρων πόλεων τῶν Βυζαντινῶν ἀμεινωμένη πρὸς τὴν Δρυϊνουπόλιν καὶ ἄλλας τῆς Ἡπείρου πόλεις. Ποτε ὅμως ἐκτίσθη καὶ ποτε καταστραφῇ καὶ ὑπὸ τίνων ἀγνώστον· ὁ ἀρχιερατικὸς ὅμως θρόνος διετηρεῖτο μέχρι τοῦ πεμπτοῦ αἰῶνος μ. χ. μάλιστα ἐπὶ Λεόντος τοῦ σοφοῦ ἡ ἐπισκοπὴ αὐτὴ ἦν ἐκτὴ καὶ ὑπῆγετο εἰς τὴν μητροπόλιν τῆς Ναυπάκτου. Τὸ δὲ Γλυκεῖ ἐδέχθη τὴν ἐπισκοπὴν κατόπιν τῆς καταστροφῆς τοῦ Βουθρωτοῦ Καμμουσανῆς κτλ. μάλιστα τοῦτο παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ 1540 ὡς καὶ τὸ ὄνομα διεσώθη εἰς τὴν Ἐκκλῆσ. τιτλογίαν αὐτοῦ Βουθρωτοῦ καὶ Γλυκεῖας, ὥστε τὸ Γλυκεῖ διεδέχθη τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦ Βουθρωτοῦ ἀξίαν ἐποποιέοντα πάντα τα περὶ χωρία, ἐν οἷς συνεχωρευθῇ καὶ ἡ τῆς Καμμουσανῆς κτλ. Ἐν τῷ Γλυκεῖ, ὅπερ κατεῖτο ἐν τῷ τμήματι Φαναρίου σῶνται τὰ φεῖται ἀγίων ἀνδρῶν καὶ διάφορα εἰρήνια, ἅτινα εἰσὶ πόλεως ἀρχαίας ἢ τῆς Ἐφύρας καὶ Καχύρου ἐν ἣ διετρίβον οἱ Θεσπρωτοὶ βασιλεῖς Αἰώνων καὶ λοιποὶ. Αὐτοὶ μνημονεύονται ὅτι ἄλλοτε ἦσαν ὡς ἀρχιερεῖς τοῦ Γλυκεῖ οἱ Δανιὴλ καὶ Φιλεθεός· καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἡ ἐποχὴ ἐστὶν ἀγνώστος, τοῦ δὲ δευτέρου ἦν ἡ τῆς συνηνωμένης Βουθρωτοῦ καὶ Γλυκεῖας 1594 ὃν ἀναιρεῖ ὁ κ. Δημήτριος Α. Παναγιωτίδης («Νεολόγος» ἀριθ. 7, 728—29 Ἀπριλ. 26 1895). Πῶς ὀλέγετο πρότερον τὸ Γλυκεῖ πρὶν μετατεθῇ ὁ ἐν αὐτῷ ἐπισκοπικὸς θρόνος ἀδελφόν, ὅτι οὐδεμίαν πληροφορίαν ἔχομεν καὶ ἐπομένως ὁ ἀρχιερατικὸς θρόνος μεταφέρθη εἰς καιρὸν καθ' ὃν ἦσαν ἐξηφανισμένοι αἱ πόλεις Βουθρωτοῦ, Εὐροίας κτλ. καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς δὲν δυνάμεθα νὰ διορίσωμεν, διότι τὸ Βουθρωτόν καὶ ἡ Εὐροία καταστράφησαν πολλὰς φοαῖς καὶ αὖθις συνωκίσθησαν καὶ διὰ τοῦτο ἐπέρχεται σύγχυσις εἰς τοὺς συγγραφὰς καὶ δὲν δύναται τις νὰ εἰρηδύσει πότε ἡ Εὐροία συνεχωρευθῇ τῇ ἐπισκοπῇ Βουθρωτοῦ ἢ Γλυκεῖας ἢ πότε αὕτη μετατεθῇ ἢ μετακρίσθη πέραν τοῦ ποταμοῦ Παῦλα ἢ ἀλλοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο. Ἡ πόλις Βουθρωτοῦ ἦν ἐνδοξὸς καὶ πλουσία κτισθεῖσα πρὸ Χριστοῦ τὸ 1,179 καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐκτίσθη καὶ τὸ κατὰ τὴν Ἀτίσαν διασώζοντο ἐν εἰρήνῃ τείχος ἀπαλῶς ἀστρον Σίαν καλούμενον ὑπὸ τῶν περὶ χωρίων. Ἐν τῷ Βουθρωτῷ σῶνται πύργοι καταστρεμμένοι καὶ διάφορα ἄλλα ἄξια λόγου τῆς ἀρχαιότητος σημεῖα. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ συγκειμένων κτιρίων διακρίνεται πύργος τις, δι' ὃν ἐμάθωμεν παρὰ τῶν ἐγγυρίων ὅτι αὐτοὶ καθ' ὃν λέγουσιν ἐπὶ τοῦ πύργου ἦν ὠρολόγιόν ποτε, ὅπερ ἠκούετο ἐκ Κερκύρας. Ἐχει Ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας ὡς πλάκες ἐπιτύμβιοι μετ' ἐπιγραφῶν, ὕδραγωγεῖα τινὰ καὶ ἄλλα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δονάτου εὐλογηθεῖσαν πηγὴν τῆς Σωρωνειᾶς, ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ ἅπερ εἰσὶ κεκαλυμμένα ὑπὸ θάμνων καὶ ὑδάτων. Ἐχει δὲ λιμένα, μεγάλας ὀψιρεῖς, ἐξάγει ὀφάρια καλά, κεφάλους, λαυράκια, αὐγοτάραχα κ.τ.λ. πωλεῖται δὲ τὸ Βιδάρι ἐπάνω τῶν 40 χιλ.

στος Δημήτριος Στυλιανῶν. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύναται νὰ εὐρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθμοῦ τοῦτο διευθυντοῦ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ ΕΝ ΚΑΡΔΙΤΣῃ

Ἀριστ. Κ. Κουρτίου

Δημητριακοὶ καρποὶ, δέρματα, καπνὰ, κουκούλια κλπ.

γροσίων. Τὸ Βουθρωτόν ἢ Βουντρίτο ἐχρημάτισεν οὐ μόνον ἔδρα πολλῶν βασιλέων ὡς τοῦ Μεγάλου Πύρρου καὶ τοῦ Ελένου ἀλλὰ καὶ ἐπισκοπικὴ ἔδρα μὲ ναὸν ἀρχιεπισκοπικὸν ἀπὸ τὸ 451 μ. χ. ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐσυγκροτήθη ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος μέχρι τῆς 15. ἑκατονταετηρίδος ὅτε μετατέθη εἰς Γλυκεῖ ἢ εἰς τὸ βορειότερον καὶ ἀσφαλέστερον τῆς Θεσπρωτίας μέρος εἰς τὴν Καμμουσιανήν, 1 ὥρ. μακρὰν τοῦ Ζιμαντᾶ καὶ κατ' ἄλλους εἰς Εὐροίαν· ἀλλ' ἡ Εὐροία τότε ἦν κατεστραμμένη, διότι ἐσώζετο αὕτη μέχρι τῆς ἐκτῆς Ε. αὐτοκρατορίας, καθ' ἣν ἐκ τῶν ἐπισκόπων αὐτῆς ὄλον· ἡ δὲ ἐπισκοπὴ Βουθρωτοῦ ἦν καὶ κατὰ τὴν Θ' καὶ ΙΑ' ἑκατονταετηρίδα ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς διασώζεται εἰσέτι εἰς τοὺς ἀρχιερατικὸς τίτλους. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Λεόντος σοφοῦ ἡ ἐπισκοπὴ Βουθρωτοῦ ἦν ἢ καὶ ὑπῆγετο εἰς τὴν μητροπόλιν Ναυπάκτου, τῷ δὲ 540 ἐπὶ Ἰουστινιανῷ ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη ἦν ὅτι καὶ ὑπῆγετο τῇ μητροπόλει Ν. κοπλεως· τῷ δὲ ἐπὶ Ἀδρονίκου 1318 ἦν ὅτι ἐπισκοπὴ καὶ ὑπῆγετο εἰς τὴν μητροπόλιν τῶν Ἰωαννίνων ὡς καὶ αἱ ἐπισκοπαὶ Φωτικῆς καὶ Εὐροίας αἵτινες εἰσὶν ἡ μὲν ἐδόθη ἡ δὲ ἐκτὴ. Ἡ Εὐροία καὶ τὸ Βουθρωτόν, ὡς ἀνωτέρω εἰρηκαμεν, ἔλαβον πολλὰς καταστροφὰς καὶ μεταβολὰς καὶ μάλιστα αὐταὶ ἐπῆρχοντο ἡ μὲν κατοπιν τῆς ἄλλης, ὥστε καταστραφείσης τῆς Εὐροίας ὁ ἐπισκοπικὸς θρόνος ἐφέρετο εἰς Βουθρωτόν, καταστραφέντος τοῦ Βουθρωτοῦ, εἰς τὴν Εὐροίαν καὶ ἐκ τῆς Εὐροίας αὖθις εἰς τὸ Βουθρωτόν.

Ἡ Εὐροία ἔκειτο οὐχὶ ἐν τῷ Γλυκεῖ ὡς ἐνεεῖ ὁ κ. Δημήτριος Α. Παναγιωτίδης καὶ ἄλλοι πολλοί, ὡς ὁ Ἀ. Πάλλης ἐν Ἰωαννίνοις καὶ ἄλλοι ἀλλοῦ, ἀλλ' ἀπέναντι Ἀμυνίτης καὶ «Κολοῦρου» καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀναθεν τοῦ Βουθρωτοῦ, 1—2 ὥρ. μακρὰν παρὰ τῇ λίμνῃ Ἀγχιση, ἧς λείψανον τραγῆς μαρτυρίας εἶνε τὸ ἦν διασώζοντο χωρίδιον «Βροῖνα» καλούμενον (Κριτικαὶ Ἐπιστολαί, τὰ περὶ Δωδώνης Α. Πετρίδου σελ. 21—28). Ἡ Εὐροία ἦν πόλις ἀρχαία τῆς Θεσπρωτικῆς χώρας κειμένη εἰς λίπον τινὰ μὲ ἐπισκοπικὸν θρόνον καὶ μὲ πύργον αὐτῶν καὶ ἐκτεταμένην ποτιζομένην ἐκ τοῦ ποταμοῦ Παῦλα, ὅστις ἐνοῦται μὲ ποτάμι Θεολόγου εἰς Καισαράταις, 1) 2 ὥρ. μακρὰν τῶν χωρίων Κομμάτων καὶ Μαχαλᾶ. Τὴν πόλιν Εὐροίαν ἐπιτροχούρει ὁ Ἰουστινιανὸς μὲ ὑψηλὰ τεῖχη καὶ μὲ πύργους τὴν ἐνδυνάμωσεν ἐνθα καὶ σημερον σῶνται εἰρήνια πολλὰ καὶ μάλιστα πολλὰ ἠφανίσθησαν ἐντελῶς, διότι αἱ εἰς τῶν δένδρων ἐρπυσται μέσον τῶν λίθων ἐκλόνισαν τὸ Ἰουστινιανέιον τεῖχος καὶ ἐπεσαν οἱ λίθοι καὶ διεσκορπίσθησαν. Τὸ ἐν εἰρήνῃ τοῦτο τεῖχος ἀναθεν τοῦ λόφου συνέχεται μετὰ τεῖχους ἐτέρου τοῦ αὐτοῦ ὕψους καὶ εὗρους ὁμοίου καθ' ὅλα τοῦ ἄλλου ἐκτεταμένου ἀπὸ βορρᾶν πρὸς νοτ. συνεχόμενου μετ' ἐτέρου τεῖχους ὅπου φαίνονται εἰς τὴν Ἀνατ. κλίσιν ἔχνη τινὰ ἀρχαίας πύλης βλεπούσης πρὸς βορρᾶν ἀντικρὺ τῶν στενῶν καὶ σκολιῶν δρομῶν διηγούνται τινὲς εἰσέτι ἐγγύρῳ, οἵτινες ἐξημῶνται τὰ ποιμένα τῶν ἐκεῖ ὅτι δι' αὐτῆς τῆς πύλης εἰσέρχοντο καὶ ἐξέρχοντο οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Εὐροίας. Εἶτα δὲ φαίνονται καὶ ἔχνη, ἐτέρου τεῖχους τοῦ αὐτοῦ ὕψους μετὰ τῶν εἰρημῶν κεκαλυμμένα ὑπὸ θάμνων καὶ ἄγρων δένδρων ὡς καὶ ἔχνη οἰκοδομῶν Βυζαντινῶν ἐπὶ ἀνωφερῶν καὶ κατωφερῶν ὁδοῦ τῆς ἀγορᾶς πρὸς τὰ ἄνω ὡς καὶ ἐτέρας πρὸς τὴν πηγὴν τῆς Σωρωνειᾶς. Εἰς τινὰ πλευρὰν τοῦ ἐν εἰρήνῃ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικῷ Θεάτρῳ καθιέρωτης ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ Τιμαί ἀκατάγωνισται εἰς τὰ μόνυ συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κουρεῖο.

Ο Φοῦρνος (πρῶην Βράγκαλη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Δημητρίου) ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ης 76ρίου περιέχων 3 κλιβάνους, οἶκημα εὐρύχωρον, ἀποθήκην ἐκ τριῶν δωματίων, σταῦλον, αὐλὴν μεγάλην, ὑπόγειον καὶ νερόν. Πληροφορίαι ἐδὸς Εὐριπίδου 64.

τοῦτο τεῖχος λεγούσι πῶς ἦσαν ἄλλοτε δύο τεμάχια μεγίστων κίωνων, τὰ ὅποια μετακομίσθησαν διὰ πλοίων εἰς Κερκυραν καὶ ἐκείθεν εἰς Νεάπολιν. Αὐτοὶ σῶνται εἰρήνια πολλὰ, ἐγγύς τῶν ὁποίων καὶ τὸ χωρίδιον «Βροῖνα», παρ' ἣν ἀρχαία Εὐροία (α) ἦν τοὺς οἰκητορας μετῴκησεν ὁ Ἰουστινιανὸς εἰς τὴν περιτειχισθεῖσαν νεωτέραν Εὐροίαν, τὴν ὁποίαν χωρίζει ὁ ποταμὸς Παῦλα, ὅστις εἰς οἶδεν εἰς πόλιν ἐποχὴν ἢ λαξεύει καὶ ἐκβάλλει μετὰ τινὰς περιστροφὰς εἰς τὸν πηλῶν λιμένα, καὶ τὸ χωρίδιον «Βροῖνα» μετατέθη ἢ μετακρίσθη πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰς ὃ μέρος σημερον ὑπάρχει Ἐνεκα δὲ τοῦτο εἰ καὶ ἅπαντα ἢ πέραν τοῦ ποταμοῦ πεδῖος διατελεῖ ὑπὸ τὴν τοῦ Δελθίνου διοίκησιν, ἡ Βροῖνα ὅμως πέραν τοῦ φυσικοῦ ὁρίου τοῦτο τῶν δύο ἐπαρχιῶν οὐσα τελεῖ ὑπὸ τὴν τῶν Φιλιππῶν διοίκησιν, ὁ ποταμὸς ὅμως Παῦλα πηγάζει παρὰ τῷ χωρίῳ Ζιμαντᾶ τῆς ἐπαρχίας Φιλιππῶν διερχομένης 1) 4 ὥρ. μακρὰν τῆς Κονισπολεως δια Μουρτίαν, ἀπὸ εἰς δεξιὰ τὰ χωρία Σιωπικί, Μουρτιά, Σωρωνειὰ κ.τ.λ. ἀριστερὰ τὰ Καράκι, Ἀνιάτες κ.τ.λ. σχηματίζων καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν σειρὰν τῆς κοίτης τὰ μεθίρια τῶν δύο τμημάτων ἢ ἐπαρχιῶν Δελθίνου καὶ Φιλιππῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς Ἡπείρου χωρίων Χαονίας καὶ Θεσπρωτίας. Διὰ νὰ ὀδηγηθῶμεν λοιπὸν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς θέσεως καὶ τῆς πόλεως Εὐροίας δέον ν' ἀναζητήσωμεν ἀρχαίον τινὰ ναὸν ἢ πηγὴν εὐλογηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δονάτου. Καὶ ἀρχαίον ναὸν δὲν ἀνεύρισκομεν ἄλλοι εἰμὶ εἰς Σωρωνειᾶν ἐγγύς τοῦ ὁποῦ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δονάτου, εὐλογηθὲν ὕδωρ, ὅπερ ἀναβλύζει ἐκ κρήνης, ἐνθα ἐν τῇ κατὰ τὴν 15 Αὐγουστοῦ ἐπετελεῖ τῆς μνήμης αὐτοῦ πανηγύρις, συνεχόμεναι αὐτοῖσι πολλοὶ κ.τ.λ. παραδεχόμενοι δὲ ὅτι τὸ παρὰ τῆς Σωρεῖας (Σωρωνειᾶς) ὕδωρ εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δονάτου εὐλογηθὲν, ποῦ ἔκειτο ἄρα γὰρ ἡ πόλις Εὐροία; οὐδαμῶς ἀλλοῦ εἰμὶ εἰς τὸ χωρίδιον Βροῖνα, ὅπερ εἶνε τρανὸν λείψανον τῆς πόλεως Εὐροίας, ἧς διαπρέψατο εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ περιβόητος καταστᾶσα διὰ τὸν ἐν αὐτῇ τὸ πάλαι διαπρέψαντα Ἱεράρχην Ἅγιον Δονάτον, ὅστις ἦν βλάστημα Ἀσίας καὶ κλέος Θεσπρωτίας. Τὸ ἦν χωρίδιον Βροῖνα ἢ ἄλλοτε πόλις ἀρχαία καὶ παράλιος ἧς ἐκαλεῖτο Εὐροία καὶ ἅπαντα ἢ ἐπαρχία αὐτῆς Εὐροία καὶ Εὐροιστὴ καὶ εἰδὲς τι σταφύλια καὶ ἀπιδίων Εὐροιστὰ καὶ Εὐροιστὰ ἡδύτατα ὅμως τῇ γεύσει (Χρονικὸς Δρυϊδῆς Ἀθ. Πετρίδου σελ. 38 καὶ 49) ὡς καὶ ἡ πεδῖος αὐτῆς, ἧς καλλιεργεῖται ὑπὸ τῶν Κομισπολιτῶν 3) 2 ὥρ. μακρὰν Εὐροιστὴν καὶ Βροιστὴν μέχρι σημερον ἐπικαλεῖται κατ' ἀποκοπὴν τοῦ ἀρχαίου γεώματός καὶ ὅτι τὸ ὄνομα ἦν ἐντετυπωμένον καὶ ἐπὶ διαφόρων κεραμίδων καὶ σκελῶν ἀγείων, τῶν ὁποίων ἔχνη ἀνακλύπονται εἰσέτι, καὶ ὁ ἐπισκοπικὸς θρόνος ἦν πλουσιώτατος τῶν ἄλλων, διότι εἶχε πολλὰ ἀναθήματα καὶ θησαυροὺς καὶ καταστράφη ὁμοῦ μετὰ τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας τοῦ ἡγεμόνος Σκλεῖδα καὶ πολλὰ βιβλία καὶ ἱερὰ κειμήλια ἢ ἅμφια κατὰ τινὰ τοῦ Σκουφοῦ χειρῶν γραφὰ μετακομίσθησαν εἰς τὰ Μίστωρα ὃ δὲ ἐπισκοπικὸς θρόνος μετηνέχθη, ὡς λέγεται, ὑπὸ τινος Λεοταίου εἰς Σωρεῖαν (Σωρωνειᾶν) 8 ὥρ. σχεδὸν μακρὰν πρὸς βορρᾶν ἐγγύς τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δονάτου εὐλογηθέντος ὕδατος.

(ἀκολουθεῖ)

(α) Ἐκ τοῦ εἰσός (εὐκόλος ροὴ τῶν ὑδάτων).